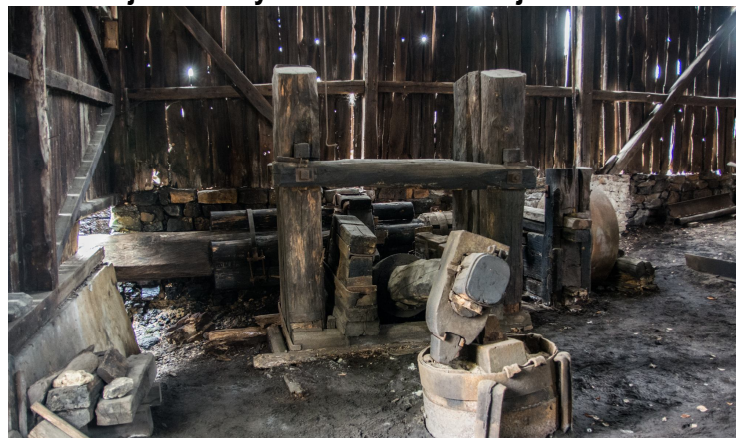

Dalej wędrowano przez Smarków i Kozią Wolę do Czamej (11,5 km). W tej okolicy na przełomie XVI i XVII w. ukazywała się Matka Boska. W miejscu objawień robotnicy postawili drewnianą kapliczkę, a w 1763 r. hrabina Izabela Małachowska ufundowała niewielki kościół. Obecne Sanktuarium MB Wychowawczynie wzniesiono w 1930 r. Cudowny obraz pochodzi z XVI lub XVII w. Tuż za kościołem jest urokliwy zalew na rzece Czamej.

Drewniany młot naciskowy w Starej Kuźnicy

Krzysztof Muliński

Ziemia Konecka była niegdyś usiana licznymi zakładami górniczo-hutniczymi. Sprzyjały temu łatwo dostępne rudy żelaza i rozległe lasy. Wody nawet małych rzek napędzały maszyny fabryczne. Z tamtych czasów pozostały liczne pamiątki. Akademicki Klub PTTK popularyzuje dziedzictwo przemysłowe. Na tegoroczną wędrowkę śladami zabytków techniki wybrało się aż 38 członków i sympatyków Klubu.

Raid rozpoczął się o godz. 9.15 w Starej Kuźnicy, gdzie znajduje się unikatowa w skali Polski drewniana kuźnica z XIX w. z układem wodnym z XVII w. Zakład działał nieprzerwanie w latach 1662-1957. Można tu zobaczyć napędzane nasiębiernymi drewnianymi kołami wodnymi drewniany młot naciskowy (zewnętrzny) i drewniane miechy skrzynkowe (wewnętrzne). Staw o powierzchni 2,1 ha spiętrza wody rzeki Młynkowskiej.

Następnie maszerowano odcinkiem niebieskiego szlaku turystycznego (Skarżysko-Kuźniaki) do wsi Piasek (3,2 km). Tutaj, również nad rzeczką Młynkowską, stał drewniany młyn wodny zbudowany przez Wacława Janiszewskiego w 1931 r. Mielono tu mąkę do 1970 r. Obiekt w 2012 r. przeniesiono do Parku Etnograficznego w Tokarni. Pozostał jednak spory staw i dawny kanał wodny. W 1943 r. Niemcy zamordowali tu Zofię (łączniczkę AK) i Jana Janiszewskich, co upamiętnia obelisk we wsi.

Kolejny przystanek był w Czarnieckiej Górze (km). W 1892 r. łódzki lekarz Michał Misiewicz uruchomił w tutejszych lasach uzdrowisko, specjalizujące się w leczeniu chorób układu oddechowego. Powstał wtedy zakład przyrodo-leczniczy i pensjonat. Kurort ten był bardzo znany w okresie międzywojennym. Z tamtych czasów pochodzą drewniane wille w stylu szwajcarskim. Po II wojnie światowej zanikło źródło Stefan po uruchomieniu pobliskiej kopalni rudy. Sanatorium zajął dziecięcy szpital przeciwgruźliczy, a potem szpital rehabilitacyjny - od 2002 r. Świętokrzyskie Centrum Rehabilitacji.

Wycieczka zakończyła się w Stąporkowie (16 km). Pierwsza kuźnica pracowała tu już w 1577 r. Zaś w 1738 r. kanclerz Jan Małachowski zbudował wielki piec, kolejny powstał w 1879 r. Huta i odlewnia zatrudniała dwa razy więcej osób niż było mieszkańców. Stąporków znany był z produkcji kaloryferów, stąd pomnik grzejnika przed Centrum Kultury. Dynamiczny rozwój przemysłu i wzrost ludności zaowocował uzyskaniem praw miejskich w 1967 r. i utworzeniem miejscowej parafii.

Krzysztof Sabat
kierownik rajdu

Pomnik Kaloryfera w Stąporkowie